

LATVAS

No. 2. Metai VII

Sausio (Jan.) 8, 1927

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

SEKMADIENIS PO TRIJŲ KARALIŲ.

L e k c i j a .

ROM. 12, 1-5.

Š maldauju jus, broliai, dėl Dievo gairių leistungumo, parodykite savo kunus kaip gyvą, šventą, Dievui tinkamą auką; tai bus jūsų protingas tarnavimas Dievui. Nesitaikinkite prieš šio pasaulio, bet patys save perdirbkite savo dvasios atnaujinimu, kad iširtumėt, kas yra Dievo valia, kas gera, kas įtinka ir kas tobula!

Aš sakau man duotąja malone visiems jūsų tarpe, kad neturėtumėte apie save geresnės nuomonės, kaip pridera, bet kad manytumėte apie save teisingai ir kiekvienas žiurėdamas tikėjimo saiko, kaip jam Dievas yra paskyręs. Nes kaip viename kune turime daug narių, visi gi nariai turi ne tą patį veikimą, taip mes daugelis esame vienas kunas Kristuje.

E v a n g e l i j a .

LUKO 2, 42-52.

UOMET Jėzui buvo jau dvylika metų, jie atėjo, kaip buvo šventės paprotys, į Jeruzalę; bet jo gimdytojai tai nežinojo. Manydami jį esant draug keliaujančiųjų tarpe, jie ėjo visą dieną ir ieškojo jo tarp genčių ir pažįstamų. Nesuradę, sugrįžo, jo beieškodami, į Jeruzalę. Ir atsitiko, kad jo trijų dienų jie rado jį sėdintį mokytojų tarpe, besiklausantį jų ir juos beklausinėjantį. Visi gi, kurie girdėjo jį, stebėjosi jo išmanymu ir jo atsakymais. Pamatę, jį, jie nustebė, ir jo motina jam tarė: Sunau, kam mums taip padarei? Štai, tavo tėvas ir aš su skausmu ieškojoma tavęs. Jis jiems tarė: Kam manęs ieškota? Ar gi nežinota, kad man reikia būti tuose daiktuose, kurie yra mano tėvo? Bet jie nesuprato, ką jis jiems buvo pasakęs. Ir jis iškeliavo su jais, atėjo į Nazaretą ir buvo jiems paklusnus. Jo motina laikė visus šituos žodžius savo širdyje. O Jėzus augo išmintimi, metais ir malone pas Dievą ir pas žmones.

Trokštu tos žemės, kur sparnuočiai gieda "Hosanna", kur gyviai amžinai gyvena, kur viešpatauja Trejybėje Vienas Dievas. Ten kykla mano siela, nusibodusi šios žemės gyvenimu. Jinai siekia dangaus — amžinosios laimės.

(J. Dulkyнас).

"Teesie garbinama, šlovinama ir gerbiama kiekvienoje valandoje Jėzaus širdis švenčiausiame Sakramente, viso pasaulio altoriuose, iki amžių pabaigai. Amen."

(Šv. Tėvas Pius IX kalbantiems šią maldelę suteikė 100 dienų atleidų vieną kartą dievoje, 29 d. vasario, 1868 m.).

Šv. Teresė Vaikelio Jėzaus.

Dr. V. Padolskis.

(Tąsa).

“Nuo pusketvirtų metų mano amžiaus”, rašo ji: “nieko Dievui neatsakiau. Visą mano gyvenimą Dievas panorėjo meile apsupty; mano pirmieji atsiminimai — tai šviesiausios šypsenos, širdingiausi glamonėjimai. Bet jei Jisai mane tieka meilės apglobė, Jis taip pat daug meilės įdėjo ir mano širdin”. Ši taip anksti pasireiškusi Dievo meilė buvo it ašis apie kurią sukosi visas mūsų šventosios gyvenimas. Iš pirmųjų kudukystės dienų Dievas atkreipė į jį savo maloningas akis, išiebė jos širdin savo meilės ugnį, kuri kaskartą labiau vystė iki galutinai sudegino savo skaisčiąją auką.

Ši karšta Dievo meilė pirmiausiai išsiplėtė savųjų tarpe, prie tėvelių ir sesučių. Budama labai ekspausinga, tėveliams savo meilę reikšdavo tukstančiais budų. Didelė gimdytojų, šeimos meilė pasiliko visame jos gyvenime. Vėliau pati pareiškė, kad nesuprantanti šventųjų, kurie nemylė savo šeimos, savo kudukystės gužtos. Tėveliams einant į laukus pasi-vaikščioti, nė žingsnio nuo jų neatstodavo. Teresei tuokart buvo maloniausia valanda. Mėlynas dangus, didžiulės lankos išpintos įvairiaspalvėmis gėlėmis, žavėjo mergaitės akis. Jos širdį tuomet pripildė neapsakomas džiaugsmas, kurio atbalsis dar skambėjo ir už aukštų vienuolyno murų. “Dar dabar jaučia”, rašo ji: “įspudingus poetinius vaizdus sukeltus mano širdy regint liuliuojančių javų plotus išmargintus rugiagėlėmis ir aguonų žiedais. Jau tuomet mėgau tolimas, erdvę ir aukštus medžius; vienu žodžiu, gražioji gam-

ta mane žavėjo ir kėlė mano sielą į dangaus berybes”.

Teresė praleisdavo daug linksmy valandų ir sesučių tarpe. Didžiai ji jas mylėjo, ypatingai Pauliną, kuriai vėliau teko užimti mirusios motinos vietą. Tuomet Teresė teturėjo vos ketverius metus. Vėliau Celina jai tapo širdies drauge ir niekuomet nuo jos nesiskyrė ar tai žaidimuos ar kur kitur. Dėka Celinos paišybos gabumams, mes turime keletą šventosios labai aukštos vertės paveikslų.

Kiekvienas žmogus turi savo silpnybes, ydas. Jų neišvengė nė šventieji, tik jie jas pergalėjo, jas pamynė po kojų ir žengė dorybių takais. Jų neišvengė nė mažytė Teresė. Motina žinodama jos puišybę, norėjo iširti kaip ši biauři yda iššaknijus jos širdyje. “Terese”, tarė ji: “jei pabučiuosi žemę, duosiu tau skatiką”. Gauti pinigas savo rušies laimikis. Net nušvito mergaitės akys. Tačiau uždarbio budas mažytei Teresei buvo nepakenčiamas: bučiuoti žemę tai per didis nusižeminimas. “Ne, mamyte”, atsakė jiai: “geriau man pinigų negauti.”

Kitą kartą, rengiantis į vaisės, motina paliepė apvilkti Teresyte gražiausiais rubais, ypatingai pažymėdama reikią pridengti rankas. Panašus įsakymas didžiai nepatiko Teresei; tačiau ji nesipriešino ir sukandus dantis tylėjo. “Visgi, tarė sau, plikomis rankomis aš bučiau gražesnė”.

Viename savo laiške, jos motina rašo: “Tai labai protingas kudukis (Teresė), tačiau nėra tokia maloni, kaip jos sesuo (Celina); ypatingai ji nepergalima savo užmanymuos. Jei kartą pasakys “ne”, niekas jos neperkaltės. Ir rusin visai dienai ją metus, neišgirsi iš jos “taip”; vėliau ji ten nakvos.”

Visa tai tik kudikio ydos. Tačiau jos taip svarbios, kad jas nepergalėjus, visas žmogaus gyvenimas pasilieka jomis sutęstas. Tai gerai suprato ir šv. Teresės tėvai. Užtat jie rupinosi ją išauklėti gilioj katalikiškoj dvasioj, išmokyti grumtis su savo silpnybėmis, ydomis. Taip auklėjama, Teresė iš kudikystės dienų pradėjo kilti dorybėse. Pažinus savo būdą, blogus palinkimus, ir įvertindama tėvelių auklėjimą, prabyla: "Su tokiu būdu, aš pilnai nuvokiū, kad, jei bučiau virtusi labai netikusia ir ištvirkusia, o gal bučiau atsidurusi amžinoj prapultyj. Tačiau Jėzus budėjo ir sergėjo savo sužieduotinėle. Jis pakreipė jos labai visas jos ydas, kurios, anksti užslopintos, padėjo jai augti ir klestėti tobulybėj. Tiesa, buvo manyje savy-meilė, bet ir gero meilė; pakako man pasakyti vieną kartą: "Taip negražu daryti", kad aš daugiau net nebmėginčiau to atkartoti". Ir taip, kuo nusikaltus, užgavus tėvelius, veikiai bėgo juos atsiprašyti, pasižadėdama ateity geriau pasielgti.

Skausmingi persiskyrimai.

Laimingos buvo Teresės kudikystės dienos, viskas jai švietė puikiausiai. Savo gi didžiu meilumu ir gražumu visų akis atkreipė į save. Visi ją glamonėjo, ja džiaugės, užvislabiausiai gimdytojai. Tėvelis net savo "karalaite" ją vadindavo. Rodėsi šiems malonumams, džiaugsmams ne bus galo. "Viskas man šaipės ant žemės. Po kiekvienu mano žingsniu pynėsi gėlės."

Tačiau veikiai apsiniaukė saulėtos kudikystės dienos. Prasidėjo skausmai kas kart didesni, kuriuos visu savo žiaurumu jautė ir mažutė Teresės širdis. Mamytė sunkiai susirgo. Veltui keliavo Liurdan ieškoti sveikatos, veltui gydytojų patarimai, vaistai. Ji jau rengė apleisti šį pasaulį, palikti našlaičiais savo mažučius vaikelius. Teresė matė, kuomet suteikė ligonei paskutinį patepinimą; girdėjo tėve-

lio, sesučių verksmus. Zeliņa mirė. Buvo tai 28 d. rugpiučio 1877 metais. "Ant rytojaus po jos mirties mano mielas tėvelis paėmė mane savo rankosna: "Eikš, sako, man, pabučiuok paskutinį kartą savo brangią motinėle." Nei žodžio nesakius, aš prispaudžiau savo lupeles savo mylimosios motinėlės šaltos kaktos. Neatsimeinu, kad bučiau daug verkusi. Su niekuom nesidalinau savo jausmų, kurie pripildė mano širdelę. Aš žiurėdavau ir tyliai klau-sydavau. Taip pat aš pastebėjau daugelį dalykų, kuriuos jie būtų norėję paslėpti nuo manęs. Vieną kartą aš atsiduriau viena prieš karstą, stačiai pastatytą koridoriuje. Sustojus prie jo, aš ilgai žiurėjau; niekuomet nebuvau mačiusi karstų, tačiau nuvokiū, ką jis reiškia. Aš buvau tuomet taip mažytėlė šalip jo, jog turėjau už-versti aukštyn savo galvelę, kad apžiurėčiau jį visą. Jis pasirodė man labai didelis, labai liudnas...." Motinai mirus, mažytei Teresei Paulina užėmė jos vietą.

Šio baisaus persiskyrimo skausmai visa savo našta užgulė ant mažytės Teresės. Iki šiol visuomet linksma, gyva, dabar tapo nuliudus, baukšti. Vienas smarkesnis žvilgsnis užtekdamo jai pravirkinti. Pirmiau taip ekspausinga, meili, dabar savyje užsidarius, vengianti svetimuosius; suraminimo, paguodos beieško vien savųjų tarpe. Šis apgailėtinas stovis gan ilgai kankino Teresę.

Liudui vienam pasilikus, sunkus auklėjimo darbas sugulė ant jo vieno pečių. Jausdamas gi taip atsakomingą prievolę tinkamai išauklėti savo mergaites, jis persikelia gyvent į Lisieux, kur gyvena jo žmonos brolis Guerin su savo šeima. Jis tikis čia galėsiąs bendrais pasitarimais, nurodymais, geriau nei pats vienas jas auklėti.

Teresei nebuvo gailu apleisti Alenconas. "Vaikai mėgsta permainas," sako ji: "ir tas kas yra išėję iš paprastų vėžių." Atkeliavę į Lisieux, apsigyveno nau-

juose namuosna — Krumeliuosna (Buissonets), nuošalioje miesto dalyje. Del gražios vietos, puikių gamtos reginių, Teresei patiko ši naujoji vieta. Tačiau skausmo surakinta širdimi, ne kartą našlaitė čia liejo gailias ašaras. “Bet aš buvau ištremta, aš verkiau, aš jutau nebeturinti daugiau motinėls”.

Šioj žavėjančioj bustinėj prasidėjo pirmieji Teresės darbai, kur, Paulinos padėdama, pradėjo mokytis. Kiek tai džiaugsmo turėdavo mažytė Teresė galėdama tėveliui pranešti savo pasisekimus, savo gerus laipsnius! “Žodis “dangus” buvo tai pirmutinis,” sako ji: “kurį sugebėjau pati viena perskaityti.” Po piet tėvelis ją vesdavos pasivaikščioti kiekvieną kartą išeidamas kokion nors bažnyčion pasimelsti prie Švenčiausiojo Sakramento. Juodu neaplenkė nė Karmeliaus koplytėlę. “Ar matai, mano karalaite,” prabilo jai tėvas: “už tų didelių gročių gyvena šventos vienuolės, kurios nuolat garbina Dievą”. Tuomet nė mintis neužėjo Teresei, kad už devynerių metų ji busianti jų tarpe.

Artimas upelis Liudui davė progos pažvejoti. Kiek tai buvo Teresei džiaugsmo, kuomet jos brangusis “karalius”, (taip ji vadino savo tėvelį) ją vedės kartu. “Kartais aš žvejodavau su savo meškerėle; dažniau mėgdavau, pasitraukusi nuošaliai, atsisėsti tarp žydinčių žolynų. Tuomet mano mintys plaukdavo per gana galias sielos vagas ir, nežinodama, kas tai yra apmastinėti, mano siela paskėsdavo tikrose meditacijose. Aš klausydavau tolymų balsų, dvelkiančių vėjelių šlamėjimo. Kai kada keli neaiškus karinės muzikos aidai atplaukdavo iki manęs iš miesto ir palėngvėl liudindavo mano sielą. Žemė pasirodavo man ištremimo vieta ir aš svajodavau apie dangų.”

Sugrįžus namon, ji veikiai prirengdavo savo mokslo uždavinius, likusį laiką žaisdavo sode. Čia ji sodino gėles, arba puosė savo padirbtus altorėlius.

Teresė pamaldi iš pat jaunų dienų, kas kart labiau augo Dievo meilėje. “Augdama vis didesnė, mylėjau Dievą nuolat labiau ir gan dažnai Jam aukojau savo širdį, pasinaudodama maldele, kurią motinėlė buvo mane išmokinusi; aš stengiausiai patikti Jėzui visuose savo darbuose ir labai atsidėjus saugojaus, kad Jo neužrustinčiau.” Eimant septintus metus ji atliko savo pirmąją išpažintį. Tuomet ji dar buvo tokia maža, kad atsiklaupusios nė galvos pro klausyklos langelį nebuvo matyt. Tada kunigas jai paliepė atsistot. Gerai permetęs skaisčią mergaitės sielą, ją ragino but ištikima ir pamaldinga Motinėi Švenčiausiai. “Aš prižadėjau dvigubai padidinti pamaldumą į Jąją, kuri jau ir taip turėjo didelę vietą mano širdyje”. Ir daug kitų malonių valandų prisimena jauna karmelitė berašydama savo autobiografiją. Dar jai sapnuojas jos paupuštieji altoriai, prieš kuriuos dar persilpnai esant lankytis bažnyčion, ji atlikdavo savo gegužines pamaldas. Jai vaideanas ilgi žiemos vakarai, kuomet, sėdėdama ant tėvelio kelių, klausėsi įdomios knygos skaitymo ar tėvelio melodingų dainų. Ir tik po bendros maldos, įtikinta šventai praleidus dieną, užmigdavo saldžiu miegu.

“Šventės! rašo jinai, kiek saldžių atmmimų tas paprastas žodis manyje! Šventės! — Aš labai mylėdavau jas! Iš tikrųjų tos šio gyvenimo dienos tapdavo dangaus dienomis. Ypatingai mylėdavau Švenčiausiojo Sakramento procesijas. Koks džiaugsmas berti žolynėlius po Dievo kojomis. Bet, prieš leisdamą jiems nupulti ant žemės, aš sviesdavau juos labai aukštai ir niekuomet nepasijusdavau taip linksma, kaip kad pastebėjau rožių lapelius palytėjus monstrancija.” Nors didžiosios šventės buvo retos, tačiau buvo sekmadieniai — Viešpaties diena. Tuomet Teresė visados eidavo su tėvečiu ar sesutėmis išklaudyti šv. Mišių. Po piet karts nuo karto

eidavo aplankyti savo dėdę, kur praleisdavo tiek malonių, smagių valandų. Ir tik temstant tėvelis ateidavo ją parsivesti namon. "Tada, atsimenu," sako jinai: "neišreiškiamu nusistebėjimu, užžavėta, žiurėdavau į žvaigždes. Giliuose dangaus skliautuose viliojančiai tviskėjo aukso perlų grupė (Oriono žvaigždynas), kurion maloniai įsmigdavo mano akys, rasdamos joj T raidės pavidalą, ir kelyje pasakydavau tėveliui: "Žiurėk, tėveli, mano vardas yra parašytas dangaus skliautuose."

Jura nuo Lisieux netoli. Tad vasarą, kad pajvainius gyvenimo valandas, Liudas savo dukraitės nusiveždavo pajurin. Neužmatomos vandenyno ribos, putojančios bangos žavėjo mažytę Teresę. "Tas vaizdas išdaigino many gilių įspūdžių. Aš negalėjau atitraukti akių nuo jūrės. Vakarą, kai saulutė rodės maudantis jurių didybė ir vaizdavo skaidrų gaisro vaizdą vandenyse, aš nuėjau su Paulina atsistų ant aknens nuošaliai. Ilgai ilgai mudvi veizdėjova į tą auksu nuklotą kelią...."

Iki šiol šiai dievotai šeimynai gyvenimas šaipės, ją viliojo gyventi. Skausmų našta, kuri Liudui Martin buvo paskirta nešti, dar buvo pridengta tolymės ateities paslaptinga skraiste. Tik vėliau turėjo ateit jo bandymo valanda. Visgi Dievas teikė apreiškėti mažytei Teresei savo tėvelio ateitį nors ir vaizde, kurio reikšmės ji dar nesugebėjo suprasti; tačiau buvo įsitikinusi, jog regėtas paslėptingas vaizdas kada nors paaiškės. Tėvelis tuomet buvo kelionėje ir taip greitai neturėjo sugrįžti. Galėjo būti antra arba trečia valanda po pietų. Teresė tuomet sėdėjo viena kambary prie atviro lango ir džiaugėsi spindančia, gražiaja gamta. Tik staiga šalia skalbyklos prieš save pamatė žmogų, apsidariusį visai panašiai į tėvelį. Jis buvo tokio pat ugio ir turėjo tokią pat eiseną, tik buvo labai pasenęs ir su-

sikuprinęs. Jo galva buvo apdengta storu čydsu ir vienodu žingsniu jisėjo palengvėl šalip darželio. Teresė baimės pagauta drebančiu balsu sušuko: "Tėveli, tėveli!" Tačiau tas paslaptingas asmuo rodos jos negirdįs; jisėjo sau tolyn, visai neatsisukdamas ir traukė taip eglė gojelio link. Teresė laukė jo pasirodant anapus didžiųjų medžių, bet pranašingas vaizdas išnyko. Išgirdusios balsą, subėgę sesers teiravosi apie įvykį, tačiau negalėdamos tinkamai jo išaiškinti, jai paliopė visai apie tai ir nemąstyti. Tačiau šis paslaptingas vaizdas giliai užsiliko mergatės atminty; ir tik vėliau ji suprato, kad šiuo vaizdu Dievas jai teikė apreiškėti apie paskutines jos tėvelio senatvės dienas. Išties, 1888 m. Liudas kelis kart buvo dalinai suparalizuotas, kas liudnai atsiliepė ant jo proto iki pat mirties; per paskutinius trejus metus net reikėjo jį atiduoti svetimųjų globon.

Pirmąsias skaitymo pamokas Teresė gavo namie nuo savo sesučių. Tad šiuo ji ir prasiskynė taką tolymesniam savo mokslui. Einant gi devintuosius metus, ji įstojo benediktinių mokyklon. Čia gyvenimo sąlygos dalinai pasikeitė. Iki šiol niekuomet neapleidus savo gimtinio stogo, dabar pirmu kart pateko svetimųjų tarpai. Neatsižvelgiant į mokytojų pastangas, ji čia neberado tokios jaukios, kaip prie tėvelio, sesučių, atmosferos, juo labiau, kad kasdien jai tekdavo išgirsti nuo vienos negabios mokinės už savo mokslinius pasisekimus įvairių pašiepimų, įžeidimų. Tačiau Teresė tylėjo ir kentė niekam nepareikšdama savo jausmus. Vien išliejus niekam nematomas ašaras, mergaitei palengvėjo širdis. Parėjus gi namon apie tai stengėsi užmiršti linksminantis savųjų tarpe.

(Bus daugiau).

Marija, Krikščionių Pagelba,
melski už mus!

Tretininkų Žinios.

Šv. Kryžiaus ženklas.

Dažnai mes matome darant šv. Kryžiaus ženklą ar tai bažnyčioj, ar tai prie darbo, ar pradedant ir baigiant valgyti, ar kur nors kelionėj... Be abejo, tas Kryžiaus ženklas turi didelės reikšmės, kad jį visur vartoja... Ką gi reiškia tas Kryžiaus ženklas? Apie tai noriu čia trumpai pakalbėti.

1) *Šv. Kryžiaus ženklas yra mūsų Išganytojo ženklas.* Seniau Kryžius buvo baisus ženklas, paniekos ženklas. Prie Kryžiaus buvo kalami tik vergai ir dideli prasikaltėliai. Žydai bijodavo ir prisiliesti prie kryžiaus. Šimonas Kirinėjus labai nenoriai nešė Išganytojaus Kryžių, kaip negarbingą baismės ženklą. Tik mūsų Mieliausias Išganytojas išaukštino Kryžiaus ženklą. Šv. Jonas Damaskietis sako: "Kiekvienas Kristaus darbas, yra didelis, stebuklas dieviškas ir stebuklingas. bet stebuklingiausias yra Jo Šv. Kryžius. Per nieką daugiau, kaip tik per Kryžių Kristus mirtį nugalėjo, pirmųjų tėvų nuodėmę panaikino, pragarą pergalejo, mums prisikėlimą ir jėgų suteikė. Per Kryžių buvo vėl atidarytos durys į amžinai laimingą rojų, busime Dievo dešinėje pasodinti ir Dievo vaikais pavadinti. Tai viskas buvo padaryta per Kryžių". Kiekvienas Kryžius yra mums labai gerbtinas, o jam garbė jau nuo pirmųjų krikščionijos amžių buvo teikiama. Pagonys ir žydai Kryžių, ant kurio Kristus mirė, buvo paslėpę, jį išjuokė ir išniekino, tačiau nežiurint to, Kryžiaus ženklas visuomet pasiliko garbės ženklu. Jei kuris generolas turi ant krutinės daug Kryžių, tai reiškia, jog jis daug garbės užsitarnavo. Kaip pirmiau visi nuo kryžiaus bėgdavo, taip dabar daugelis puola prie Kryžiaus... Kaip dažnai mes Kryžių matome ar darome, atsiminkime ir dėkokime Viešpačiui už mūsų išganymą. Apmastykime Kristaus pažeminimą ir Kristaus išaukštinimą ir džiaukimės tuo triumfu, kurį Viešpats pasaulio pabaigoje darys. Visas pasaulis pamatys "Dievo Sunaus Ženklą debesyse" (Mat. 24, 30).

Kryžius yra taip pat kiekvienam krikščioniui kaip apsimarinimo ir savęs išsižadėjimo ženklas. Mes savo kentėjimais padėkime Kristui Kryžių nešti!..

2) *Šv. Kryžiaus ženklas yra mūsų tikėjimo išpažinimas.* Šv. Kryžiaus ženklas drauge su žodžiais, "Vardan Dievo Tėvo ir Sunaus ir Šv. Dvasios", yra prisiminimas ir pagerbimas svarbiausių katalikų tiesų. Yra taip pat mūsų tikėjimo išpažinimas. "Kryžius yra ženklas ant kaktos mums išreikštas", sako šv. Jonas Damaskietis. Daugelis gėdisi kitatikų ir dėl to nedaro Kryžiaus. Šv. Augustinas taip sako: "Bedievystė, puikybė ir kvailystė prikalė Jėzų prie Kryžiaus. Jėzus gi sutvirtino mumyse Kryžiaus ženklą kaktose, kad mes tikrai išmintingai elgtumėmės ir savo tikėjimo ženklo neužsigintumėm. Šalin nuo mūsų visa baimė! Kryžius mano — didžiausias turtas!..

3) *Šv. Kryžius kaip palaimos ženklas.* Šv. Kryžius yra ne tik simboliu ir išpažinimu mūsų tikėjimo ir išganymo, bet yra taip pat ir palaimos teikėjas, jėgų, davėjas. Iš kur tas jėgas ir malones gauna šv. Kryžius! Jam Kristus tai paliko. Teikiant įvairius Sakramentus pirmiausia daroma Kryžiaus ženklas, Kryžiaus ženklu yra laiminama žmonės, namai, laukai, miškai, fabrikai, gelžkeliai, telegrafai ir t. t. Kryžiaus ženklu išvejama piktoji dvasia. Kryžiaus ženklu pradėdama ir baigiama kiekviena malda. Šv. Tertulijonas sako: "Kiekviename žingsnyje, prieš kiekvieną išėjimą ar atėjimą, prie apsivilkimo ir nusivilkimo drabužių, prie valgymo ir gulti ėjimo ir prie kiekvieno darbo, padarykime ant kaktos kryžių!"

Dažnai, gal, mes darome Kryžių, bet visai nemastydami, ką darome. Mes galėtumėm daug jėgų ir saldumo iš Kryžiaus sulaukti, jei tik norėtumėm. Susirupinkim ir pasistenkim atei-tyje dievotai daryti Kryžių ir tarti su pagarba tuos garbingus žodžius: "Vardan Dievo Tėvo ir Sunaus ir Šv. Dvasios".

Fr. Eugenius O. F. M.

Ž I E D E L I A I

UŽ TEISYBĘ.

Kelkim dangun mūsų širdis
Mus maldavimai ten girdis —
Gana mumis aimanuoti,
Laikas Dievui atsiduoti!

Jau pasaulis šiandien skęsta,
Nedorybių tinklas bręsta;
O skaistybę — brangų turtą
Mina purvan, laiko burtu...

Mūsų Tėvą Visagalį,
Kuriame mes turim dalį,
Daugel brolių Jį pamiršo —
Bedievybė ima viršų.

Bukime kariai — krikščionys,
Šaukimės prie Jo malonės;
Kryžius viską nugalėjo
Meilė žemėj pražydėjo!

Bukim mokslo Jo skelbėjai,
Melskimės rankas sudėję;
Kad nuklydusios avelės,
Susirastų laimėn kelią!...

Kas brangesnio buti gali,
Jau už Tėvą Visagalį —
Nebaisu už Tave žuti,
Negaliu be Tavęs buti.

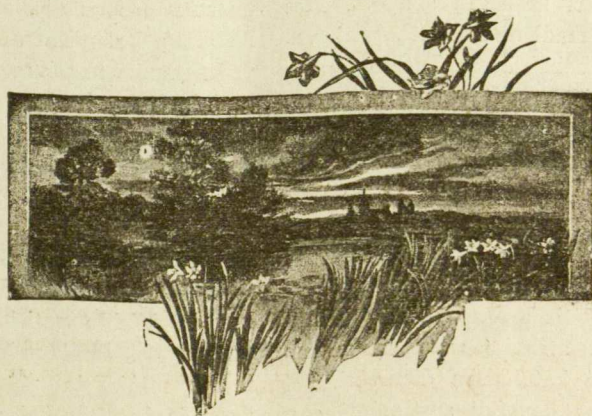
Kelkim dangun mūsų širdis,
Mus dejavimai ten girdis —
Imkim kryžių už vadovą,
Skelbkim bedievybei kovą.

Skelbkim Visagalio vardą,
Tiems, kurie Jo mokslą ardo,
Ir tikyba kojoms mina,
Brolius lietuvius klaidina.

Tiesą skelbti nēr sarmatos,
Tegul visi mumis mato,
Kad mes esame krikščionys,
O ne bukime pagonys.

Kas žmonių minios akyse,
Visagalio užsigysią,
Valandoj paskutinėj bus
Tam neprieinamas dangus...

Meldutis.

Katalikų Pasaulys

PRANCUZIJA. — Katalikų Federacija šiais metais savo darbuotės programe nužūrėjo tris svarbius dalykus, būtent: katalikiškąją spaudą, socializmo tyrinėjimą ir mokyklas. Federacijos pirmininkas generolas Castelnau išsiuntinėjo visoms 86 vyskupiujoms paklausimus, kurių vedamoji mintis buvo sekanti: — kodėl taip mažai išsiplatiniusi katalikiškoji spauda? Priežastys atsakymuose buvo paduotos šitokios: 1) politiniai nusistatymai, 2) leidimo viršinimas išvaizdoje, 3) geresnių žinių parinkimas, 4) daugiau vietos užleidžiama vietinėms žinioms, ir 5) garsinimo ir platinimo tobulumas. Kadangi katalikų spauda randasi menkoje padėtyje, tai buvo kreiptasi į plačią visuomenę, ieškant jos paramos. Kun. Bergey, parlamento atstovas, tokiais žodžiais kreipiasi į Prancūzijos katalikus: “Remkime prancūzų katalikų spaudą, nors jiniai ir turi daug nedateklių. Kuomet jiniai ras čėvėjų, pinigų, užuojautos, jiniai pralenks nekatalikišką spaudą ir jus pačius nustebins. Jeigu mūsų spauda yra pavojuje, ir dabar jai grėsia didelis pavojus, jus galite laikyti daug susirinkimų, tai mums nieko nepagelbės. Kalbėtojai labai gerai žino, kad tai, ką jie kalba, tėra verta tikrai kokius 4 arba 5 nuošimčius, kuomet 96 ar 95 nuošimčiai paliekama atlikti netikėlių spaudai. Mes kankiname save sekmadieniais ir tą patį vakarą apima mus nusiminimas, kuomet prisimename, kad per visą savaitę mūsų klausytojai skaitys priešinga tam, ką mes buvome kalbėję.” Federacijos pirmininkas generolas Castelnau nurodė kelius, kokiais galima pasiekti norimų davinų. Tie nurodymai bus atspausinti brošiūrose ir išsiuntinėti visiems visuomenės darbuotojams, kad jais plačiai pasinaudotų. Kadangi finansinė padėtis sudaro didelių keblumų, tai Federacija atsisako savo sumanymo steigti vieną bendrą katalikišką dienraštį, bet pasižada kiek galima daugiau sustiprinti esamieji laikraščiai. Tuo tikslu Paryžiuje steigia-

mas informacijų biuras, kuris suteiks reikalingų žinių visiems katalikiškiems laikraščiams. Visi šitie laikraščiai kviečiami sudaryti korporaciją biznio pamatais, kad galėtų pigiau pirkti reikalingas spaustuvėms mašinas ir popierą. Pasukutinis užsimojimas, kuris jau vykiamas, duos be abejoj geriausių sekmių. Visose parapijose — kaimuose ir miestuose — organizuojamos korespondentų kuopos, kurių nariai suteiks centraliniam biurui užtektinai vietinių žinių, padarydami laikraščius įvairiais ir įdomiais. Panašios kuopos yra kuriamos ir agentams, kurie galėtų vietinį laikraštį išplatinti. Tikrai tokiais keliais eidama Prancūzijos Katalikų Federacija tikisi atsiekti savo tikslų — užkirsti kelią nekatalikiškai spaudai į katalikiškus namus ir praplėsti visoje šalyje katalikiškąją spaudą.

ANGLIJA. — Ne seniai buvusis Anglijos valstybės ministerių pirmininkas Lloyd George kalbėjo vienoje baptistų Kirkužėje. Jisai savo kalboje palietė darbininkų klausimą ir nurodė kiek gero šiuo atveju yra padariusi Katalikų Bažnyčia. “Žmogaus teisės mokslas, kalbėjo p. George, kuris paliečia jo lygybę, savo išbandymo valandoje, kuomet jisai turėjo būti apgintas, turiu prisipažinti, ir štai šitoje protestantų bažnyčioje, kad ne kas kitas tikrai Katalikų Bažnyčia viduriniuose, mūsų dažnai vadinamuose tamsiuose, amžiuose ginė šitą darbininkų teisę ir jos pastangomis mūsų krašte buvo panaikinta baudžiava. Pas mus net gyvavo vergija, bet dėka katalikų vadų, Katalikų Bažnyčios atstovų, toji vergija buvo panaikinta. Tai buvo Kristaus mokslas, tosios prakilnios Bažnyčios gyvenime įkūnytas”.

— Londono kriminalinio teismo pirmininkas dr. Waldo patiekė keleta skaitmenų apie patždystę. Jisai pažymėjo, kad proporciniai imant mažiausia patždystėjų atsitinka tarp žydų ir katalikų. Iš antros pusės, daugiausia atsitinka tarp protestantų ir kiek mažiau tarp

pravoslavų. Šiuomi nurodomi tikrojo tikėjimo ir jo dorovės dėsniai. Žydai, jeigu jie laikosi savo tikėjimo, yra aukštos dorovės žmonės. Bet visus savo dorove viršija geri katalikai.

MADJARIJA. — Lapkričio mėnesyje Budapeste įvyko Madjarijos katalikų kongresas, kuriame dalyvavo į penkias dešimtis tukstančių žmonių. Suroštoje gi procesijoje dalyvavo suvirš 100,000 žmonių. Žymiausi kalbėtojai buvo kunigaikštis Albertas Apponyi, vyskupas Prohaska, kunigaikštis Jonas Ziehy ir keletas kitų žymių dvasionių ir pasaulionių. Pirminkavo patsai Madjarijos primatas kardinalas Czernoch. Įdomiausia buvo vyskupo Prohaskos kalba "apie socializmą, nacionalizmą ir ateizmą". Socializmas, anot gerb. vyskupo žodžių, yra bauriausia apostazija arba atsižadėjimas katalikų tikėjimo, kuris pagimdė tas vargingas žmonių minias, kurios daugiau jau netiki į amžinąjį gyvenimą, nes neturi vilties šiame gyvenime. Nacionalizmas yra socializmo vaistas, bet dabartinis nacionalizmas yra pagoniškas ir reikalingas "krikšto". Ateizmas yra nudėvėtas dalykas, kurio joks mokslininkas šiandie jau nebepripažįsta.

BELGIJA. — Neseniai čia mirė Ispanijos valstybės atstovas ambasadorius markizas de Villalobar. Jisai pareiškė prieš mirsiant, kad jo kunas būtų pašarvotas su pranciškonų tretininkų abitu. Taip ir padaryta. Minėtas vyras buvo labai žymus politikas ne tiktai savo valstybėje, bet ir užsienyje. Karo metu jisai išbuvo Belgijoje, tuomi daug pagelbėdamas patiems belgams. Mat, Vokietija su Ispanija buvo geruoju. Mirusį atstovą palydėjo į Ispaniją du diplomatinio korpuso atstovu, butent Suvienytų Amerikos Valstybių atstovas Brand Whitlock ir Olandijos atstovas Van Vollenhoven. Ispanijoje jo kunas pasitiktas didelėmis iškilmėmis, dalyvaujant ne tiktai skaitlingai dvasiškiškai, bet taipgi visiems senato ir atstovų rumų nariams. Tasai didysis valstybininkas kaip savo gyvenimu, taip ir mirties metu suteikė gražų katalikišką pavyzdį.

ITALIJA. — Vietinėje spaudoje iškilo klausimas — kuri yra šv. Jeronimo gimtinės vieta. Pirmiau buvo manyta, kad šv. Jeronimas yra gimęs mieste Stridone, žymiamė anų laikų Dalmatijos mieste. Italų mokslininkai archeologai yra tos minties, kad Stridone nėra kas kita kaip miestas Akvileja, Ilyrijos krašte, kuriame buvo laikyti svarbus Bažnyčios tarybų suvažiavimui 381 ir 556 metais. Madjarai laikosi nuomonės, kad šv. Jeronimas yra gimęs pietinėje Madjarijoje. Vokiečiai ir Slavėnai tikina, kad jisai yra gimęs Aemona mieste, dabartinėje Lubianoje. Bet garsusis prelatas Bulič, Dioklecijono muzejaus direktorius Spoleto mieste, tvirtina, kad senojo miesto Stridone reikia ieškoti Bosnijos krašte netoli kaimo Glamoc, slėnyje Grahove Palje. Padarytas bandymas tam tikrinimui iširti. Kartu su prelatu Bulič išvyko ir Vienos profesorius Reisch daryti atatinkamus kasinėjimus, kad tasai klausimas būtų tinkamai išrištas.

— Šv. Tėvas padarė žingsnius pastatyti netoli nuo Vatikano rumų daugelį namų, kuriuose galėtų apsigyventi darbininkai. Dabar Romoje yra labai sunku su namais. Nuoma labai brangi. Todėl, kad pagelbėti darbininkų vargingesnėms cilėms, bus šv. Tėvo lėšomis pastatyti jiems gyvenimai, kuriuose darbininkai labai žema ir jiems prieinama kaina galės lengvai apsigyventi. Tuomi klausimas nebaigtas. Tokia padėtis randasi ir kituose miestuose. Todėl šv. Tėvo įsakymu sudarytas trijų inžinierių, kurie yra kunigai ir pralotai, komitetas, kuris iširs įvairių vargingesnių miestų ir miestelių padėti ir statys visur darbininkams namus, kad jie lenvesnėmis sąlygomis galėtų rasti sau pragyvenimo vietą.

— Visame pasaulyje šiuo laiku yra 312,000 kunigų, kurių 200,000 gyvena Europoje, kas suteikia po vieną kunigą kiekvienam 1,800 žmonių.

KYNAL. — Šanhai mieste katalikai pradėjo leisti du savo laikraščiu: vieną kyniečių kalboje ir kitą — anglų. Svarbi laikraščių užduotis rupintis misijų reikalais, kurie šiuo laiku Kynuose yra svarbiausias klausimas. Bet

laikraščiai spausdina visokias žinias, kadangi tuomi norima atkreipti sąbarmdžių atyda. Kaip gyvas žodis, taip ir spausdintas gali atlikti misijų darbą.

VOKIETIJA. — Ne seniai pasirodė spaudoje viena žinutė, kuri labai gražiai nušviečia Belgijos mirusio garsaus kardinolo Mercier būdą. Šitą žinutę kaip savo tikrą patyrimą iš karo laiko paduoda Berlyno profesorius dr. Heinemann, tuomet buvęs vokiečių kariuomenės karininkas. Kovo 16 dieną 1916 metais, kuomet vokiečiai jau buvo užėmę Belgijos didesnę dalį, dr. Heinemann vaikščiojo po Malines katedrą ir žiurinėjo gražių Rubenso pieštų paveikslų. Pro jį praėjo du kunigu. Vienas prakalbėjo į antrąjį lotynų kalba: “Kiek tasai jaunikaitis gali turėti metų?” Karininkas, atsisukęs, atsakė irgi lotyniškai: “Šiandie savo dvidešimties metų gimimo dieną švenčiu Malines mieste”. Kalbėdamas lotyniškai vyresnysis kunigas, kuris buvo patsai kardinolas Mercier, pasveikino jaunikaitį ir, palinkėdamas jam ilgiausių metų, pasikvietė pas save pietų. Bevalgant pietus karininkas išpasakojo kardinolui apie savo tėvus, gimtinę, apie savo mokslą. Kardinolas, pastebėdamas jo nudėvėtas drapanas, užklausė kaip jisai perneša tą skurdų ir graudingą gyvenimą apkasuose. Jaunikaitis atsakė karaliaus Saliamono giesmės žodžiais: “Aš miegu, bet mano širdis budi!” Kardinolas giliai atjautė jaunikaičio jausmus ir todėl, po pietų nuoširdžiai atsisveikindamas, jisai suteikė karininkui savo ganytojišką palaiminimą, nežiurint, kad jo svėtys buvo protestantas. “Tai ne kardinolas, mano drauge, tau teikia palaiminimą, bet senas žmogus, tarė į jį kardinolas, kuris atlieka savo pareigą, kad ir tu tą pareigą galėtum gerai atlikti. Teesie Dievas su tavim; telaimina jisai tamstą ir gyvu teužlaiko!” Kuomet karininkas apleido kardinolo namus, kunigas jam įteikė didelį ryšulį, kurį karininkas vėliau atrišęs rado jame gardžių sausinių, šokolado, vaisių ir knyga — tai buvo kardinolo dovana jo gimimo dienoje. Knyga buvo lotyniška Romos dainiaus Hora-

eijaus poezijos. Kardinolas buvo pieščeliu parbrėžęs vienas eiles. Vertime jos skamba šitaip — “Tikra vertė, atidaranti dangų plačiai tiems, kuriems nelemta mirti, reiškia taką, kuriems atsakyta ir stumia tamsią minią ir drėgnąją žemę lekiančiomis plunksnomis”. Dr. Heinemann baigia savo pasakojimą, sakydamas, kad senasis kardinolas mirė, sulaukęs 75 metų amžiaus. Jisai buvo kartus bet teisingas Vokietijos priešas. Su juo kartu mirė didelis, mokytas vyras, tvirtas Bažnyčios kunigaikštis. Ne veltui Belgija pasigenda savo kardinolo. Jisai išlaikė jos karaliui sostą. Karalienė, kuri kituomet buvo vokiečių kunigaikštaitė, gailisi mirusio didvyrio. Jiniai yra vienintėlė savo šeimynos narė (Bavarijos namų), kuri išlaikė karalienės vainiką. Vokietijoje aš žinau vieną žmogų, kuris gailisi senojo kardinolo — tai trisdešimties metų prieš laiką pasenęs gyvenimo žiaurumų sukuryje žmogus, kuris kituomet buvo jaunas karininkas ir kuriam, tarp kraujų ir pagiečios, senas žmogus suteikė dovaną gimimo dienoje.

ISPANIJA. — Pažangioji visuomenė susirupinusi jaunimo likimu. Nufarta šaukti jaunimo kongresas 11-14 dienomis vasario mėnesio ateinančiais metais. Šiam judėjimui pirminkauja patsai Ispanijos primatas kardinolas Casa y Nova. Manoma suorganizuoti Katalikiškojo Jaunimo Federacija, kuri turėtų savo organą žurnalą ir rupintusi viso krašto jaunimo: jo troškimais, įvairiomis draugijomis, jų leidžiamais laikraščiais. Vienu žodžiu, visa bendrinti ir jungti į vieną stiprią organizaciją.

MUSŲ DARBAI

MARIJONŲ KOLEGIJOS REMĖJAI.

Mrs. C. J. Clem, Pittsburgh, Pa.,	1.00	J. Galinaitis, "	3.00
A. Černauskienė, Baltimore, Md. (D. užd.)	1.00	J. Urbanavičius, Grand Rapids, Mich.	2.50
J. Puplėsis, Chicago, Ill. (D. užd.)	6.00	A. Paldauskas, S. Boston, Mass.	3.00
M. Paukštienė, Chicago, Ill.	3.00	J. Jaglauskas, Kankakee, Ill. (D. užd.)	5.00
J. Kičimas, Chicago, Ill.	3.00	J. Saluckis, Hazleton, Pa. (D. užd.) . .	5.00
J. Petronis, Spring Valley, Ill. (D. užd.)	5.00	J. Valkevičienė, Waterbury, Conn. (D. užd.)	5.00
A.A. Mikalauskas, Brooklyn, N.Y. (D. užd.)	5.00	P. ir E. Baltučiai, Chicago, Ill.	50.00
M. Krasinski, Somers, Conn. (D. užd.)	5.00	Kun. A. P. Baltutis, "	50.00
J. Bonus, Chicago, Ill. (D. užd.)	6.00	J. ir M. Lukošiai "	100.00
O. Šarkauskienė, Chicago, Ill. (D. užd.)	5.00	T. ir G. Stankevičiai "	100.00
V. Paukštis, Chicago, Ill. (D. užd.) . .	10.00	N. Kregždienė, " pažadėjo \$50	5.00
J. Lileika, Chicago, Ill. (D. užd.)	1.00	J. Karčauskas, " (D. užd.) . .	5.00
B. Lileika, Chicago, Ill. (D. užd.)	1.00	J. Gedwell, " "	5.00
S. Butauskas, Brooklyn, N. Y. (D. užd.)	5.00	J. Lebežinskas, " "	5.00
Kun. J. V. Kazlauskas, Waterbury, Conn.	3.00	K. Krivickas, " "	5.00
J. Drazdauskas, Chicago, Ill. (D. užd.)	5.00	P. Vaškunas, " "	5.00
T. Daukša, Harvey, Ill.	13.00	I. Rekus, " "	5.00
M. Deltuva, Clarks Summit, Pa. (D. užd.)	10.00	A. Deksnis, " "	5.00
B. Lesčaukas, Chicago, Ill. (D. užd.) . .	3.00	A. Bacevičius, " "	5.00
J. A. Krusza, Worth, Ill. (D. užd.) . .	10.00	A. J. Janušauskas, " "	5.00
N. N. Waukegan, Ill. (D. užd.)	10.00	P. Masis, " "	5.00
J. Skipitis, Chicago, Ill. (D. užd.)	5.00	K. Nausėdienė, " "	1.00
V. Grinis, Washington Pk., Ill. (D. užd.)	15.00	R. Nausėdienė, " "	1.00
J. Rauckas, " "	10.00	R. Nausėdaitė, " "	1.00
A. Grinis, " "	10.00	P. Krivickas, " "	1.00
M. Jatužis, Chicago, Ill. (D. užd.)	5.05	P. Valaičiūtė, " "	1.00
E. Vaišvilienė, Chicago, Ill. (D. užd.)	5.00	A. Jatužis, " "	1.00
V. Miltakis, Kensington, Ill. (D. užd.)	4.00	V. Diržis, " "	1.00
V. Miltakis, " "	3.00	A. Preskenis, " "	2.00
T. Troškienė, Chicago, Ill. L. P. Boną	50.00	P. Karpavičius, " "	5.00
T. Troškienė, " (D. užd.)	3.00	J. Gerdžiunas, " "	5.00
Z. Zaromskaitė, " (D. užd.) . .	5.00	O. Kavaliauskienė, " "	5.00
A. Rimkus, " (D. užd.)	5.00	A. Janušauskas, " "	5.00
Kun. S. Bistras, Sheboygan, Wis.	3.00		
S. Baikauskas "	3.00		
J. Dobrovolskis, "	3.00		
A. Ivanauskienė, "	3.00		
V. Ragaišis, "	3.00		
J. Adomavičius, "	3.00		
J. Austravičius, "	3.00		

Visiems Marijonų Kolegijos Remėjams ir Geradariams nuoširdžiai dėkoja.

Remėjų Centras.

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. — Bažnyčios mokslas mus moko, kad reikia melstis už vėles, skaisykloje kenčiančias ir kad geriausia malda, tai šv. Mišių auka. Bet norint aukoti šv. Mišias, reikia visų pirma aukoti pinigai. Jeigu žmogus neturtingas, tai negali suteikti aukos, kad šv. Mišios būtų atlaikytos, o kas turi pinigų, tai šv. Mišios gali būti kasdien laikomos. Čia man neatrodo teisingai. Reiktų, kad kunigas, kuriam mokama parapijos alga, laikytų už savo parapijonis šv. Mišias veltui.

Daytomietis.

ATSAKYMAS. — Tamsta dalinai patsai atsakei į savo paklausimą. Kiekvienas klebonas laiko šv. Mišias už parapijonis gyvus ir mirusius kiekvieną sekmadienį, kiekvieną šventadienį ir kiekvieną dieną, kurioje išpuola žymaus šventojo atminimas. Tokių dienų į metus yra apie 90. Reiškia klebonas atlaiko kas mėtai apie 90 šv. Mišių už parapijonis kaip gyvus taip mirusius ir už tas šv. Mišias negauna kitos aukos, vien tik įskaitoma jam alga. Antras dalykas, kurį Tamsta nepastebėjai yra tas, kad žmogus duodamas ant šv. Mišių nurodo ir savo intenciją. Tai dar nereiškia, kad jo intencija yra priimtina Viešpačiui Dievui, kuris yra išmintingas ir visažinąs ir todėl savo malones teikia ten, kur jos yra reikalingesnės. Atmindami Viešpaties Dievo teisingumą, mes galime būti pilnai tikri, kad šv. Mišių malonės nėra pinigų nuperkamos.

KLAUSIMAS. — Kokiomis intencijomis reikia kalbėti maldos, aplankant bažnyčias, norint įgyti šv. metų jubiliejaus atlaidus ?

J. K., Chicago, Ill.

ATSAKYMAS. — Reikia kalbėti minetas maldas šv. Tėvo skirtomis intencijomis, butent: už katalikų tikėjimo išsiplėtimą pasaulyje, už taikos įvykimą tautų tarpe ir šv. Jaruzalės vietų apsaugojimą kaip to reikalauja šv. Katalikų Bažnyčia.

KLAUSIMAS. — Aš pažinojau vieną porą, kurioje moteris turėjo kitą vyrą, bet buvo su juo pasimetusi. Josios tikras vyras buvo gyvas. Kada jina susirgo, tai šaukėsi kunigo. Kuomet numirė, tai buvo iškilmingai su katalikų apeigomis palaidota. Ar tokia moteris gali gauti dangų?

Čikagietė.

ATSAKYMAS. — Dievas yra gailestingas ir kiekvienam nusidėjėliui, kuris gailisi Dievą užrustinęs, jam Dievas atleidžia. Tokiam žmogui kunigas turi duoti išrišimą. Šitame atsitikime moteris šaukėsi kunigo. Reiškia ji gailėjosi, kad savo nedoru gyvenimu rustino Viešpatį Dievą. Be abejo, jina per išpažintį prižadėjo pamesti savo paleistuvinę gyvenimą — prižadėjo apleisti savo neteisėtą vyrą. Todėl gavo išrišimą. Tokie būdu susitakė su Viešpačiu Dievu. Kiekvienas katalikas, per savo išpažintį susitaikęs su Viešpačiu Dievu, turi pilnas kataliko teises ir, kuomet numiršta, turi būti palaidotas su katalikiškoms apeigomis. Ar tokia moteris gali apturėti dangų gali būti aišku iš Išganytojo pasakymo "bus didesnis džiaugsmas danguje dėl vieno nusidėjėlio, darančio atgailą negu dėl šimto žmonių tosios atgailos nereikalaujančių". Čia ir yra begalinis Dievo gailestingumas.

LIETUVOS ŽINIOS.

— Savanorių laikinoji organizacinė valdyba sudaryta iš šių žmonių: garbės pirm. p. A. Smetona, pirm.-pulk. lt. Zubrys, prof. Elisonas, p. p. Bieliunas, Sliesoraitis, Matulevičius, Kiaunė ir Pautienius. Pulkininkas Glovackis pirmasis savanorių organizacijos sumanytojas ir steigėjas, yra pirmuoju kandidatu.

Čia nukirpk.

Savanorių laikinasis komitetas išnešė rezoliuciją prieš Lietuvos bolševikinimą ir lenkiškų mokyklų steigimą Lietuvos lėšomis.

— Sesuo Margarita, "Saulės" gimnazijos direktorė, kurią šviet. ministerija norėjo išvyti, tėvų komitetui vienbalsiai užprotestavus, palieka savo vietoje, bet tiktai vieniems metams.

Nauja Valdžia Lietuvoj. Gruodžio 21 d. gos partijos ir Krikščionių-demokratų bloko.

MARIJONŲ KOLEGIJOS REMĖJŲ CENTRUI.

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill.

Prašau priimti mano vienos dienos uždarbį \$..... dol. — auką Marijonų Kolegijos naudai ir be to įrašyti mane į Kolegijos:

☐	☐	☐	☐	☐	Viso siunčiu \$ dol. 1926 m. m. d.
FUNDA-TORIUS moka \$500.00	GARBĖS NARYS moka \$100.00	AMŽINAS NARYS moka \$50.00	METINIS REMĖJAS moka \$3.00	VIENKAR-TINIS REM. moka nemažiau \$1.00	

Mano adresas, Vardas ir Pavardė

Gatvė, miestas, valstija

Taipgi prašau suteikti man žinių:

- Kiekias dvasines privilegijas gauna Marijonų Kolegijos Remėjai.
- Koku budu padaryti testamentalį palikimą Mar. Kolegijos naudai.
- Kokiomis sąlygomis Marijonų Kongregacija priima Kolegijos naudai įdėlius-depozitus.
- Kaip galima tapti kunigu-vienuočiu, arba misijonieriumi.
- Ko reikalaujama iš norinčių įstoti į pasaulinius brolius Vienuolynan pa^e Marijonus.

Pastaba. Norintieji gauti atsakymą, ties klausimu stato (x) iškerpa lapelį ir atsiunčia Remėjų Centru, 2334 So. Oakley ave., Chicago, Ill.

Perversmas įvyko be kraujo praliejimo, ir tai dvi dienas prieš komunistų rengiamąjį nuvertimą Lietuvos valdžios.

Naujuoju Lietuvos prezidentu Seimo išrinktas ir prisiegdintas yra Antanas Smetona. Naujasis ministrų kabinetas, kurį Seimo dauguma užtvirtino, yra sekantis: prof. Aug.oldemaras — ministrų pirmininkas ir užsienio reikalų ministeris, Juozapas Jankevičius — ke-

lių ir susisiekimo ministeris, St. Šilingas — teisingumo, pulk. Antanas Merkis — krašto apsaugos, Ignas Musteikis — vidaus reikalų, Jonas Aleksa — žemės ūkio, dr. Leonas Bitras — apšvietos, dr. P. Karvelis — finansų ministeris.

AUKSINĖ GYVENIMO SAULĖLEIDA

Dauguma mūsų kostumerių rašo mums, kad jei jie turėdami po septynias dešimtis ir aštuoniasdešimtis metų šiandien gėrisi savo auksiniu amžium taip, kaip visi kiti gėrisi auksine saulėleida po tobulai dienai, tai tiktai dėka TRINER'S BITTER VYNUI. Jie turi didelį pasitikėjimą šiuo vaistu ir tą pasitikėjimą paliks savo vaikams. Štai ką vienas iš mūsų kostumerių rašo:

“Mano tėvo viduriai buvo blogame padėjime, bet jam pradėjus vartoti TRINER'S BITTER VYNĄ, tuojaus jo viduriai pasitaisė.” Mr. Matt Molek iš Silberbow, Mont. Panašių laiškų mes gauname kasdieną.

Pasitenkinę kostumeriai, tai JOSEPH TRINER KOMPANIJOS Chicago, Ill. didelis pasididžiavimas. TRINER'S BITTER VYNAS po 34 metų savo populiariskumo užima pirmą vietą beveik visose šeimynose. Jis yra geriausias vaistas nuo galvos skaudėjimo, blogo apetito, negrumuliavimo, ner viškumo ir kitų vidurinių ligų.

Visuomet turėk butelį savo namuose!

(Apgr.).

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

2334 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

Užsakykit savo giminėms į Lietuvą

“DRAUGĄ”

“Draugo” kaina Lietuvon tik

\$6.00 metams.

“DRAUGAS”

2334 So. Oakley Ave.
CHICAGO, ILL.